

Zahvala biskupa Valtera Župana, predsjednika Vijeća za obitelj

Euharistijsko slavlje u prigodi Prvoga nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji,
Zagreb, Hipodrom, 5. lipnja 2011.

Sveti Oče!

U ime okupljenih vjernika izričem Vam zahvalu što ste došli u Hrvatsku i predsjedali slavlju našega prvoga obiteljskog dana i tako pridonijeli da se konačno čuje glas hrvatskih katoličkih obitelji. Ovo mnoštvo koje je pred Vama čvrsto prianja uz nauk o nepovredivosti života, o braku i obitelji, koji Vi neustrašivo naviještate. Mi smo zato danas i došli ovamo da Vam posvjedočimo kako je to bilo naše vjekovno opredjeljenje i da na njemu odlučujemo graditi i svoju budućnost. Naš je narod tijekom triнаest stoljeća u svojoj domovini proživiljavao duga teška razdoblja. Bili smo na braniku Europe te postali predzidje kršćanstva u ovom dijelu svijeta. Ali to smo mogli zato jer su nam obitelji bile utemeljene na čvrstim vrednotama evanđelja, pa smo bili slični kući utemeljenoj na stijeni koja se ne ruši kada dodu oluje; a oluja je bilo uistinu mnogo. Ima ih i danas.

Sveti Oče! Svjesni smo da i danas braku i obitelji prijeti srozavanje njihove stabilnosti. Promiču se oblici zajedništva života koji nemaju nikakav temelj u europskoj kulturi i pravnoj baštini; a upravo se na stabilnosti obitelji i na kršćanskim vrednotama temeljila izgradnja civilizirane Europe i naše Hrvatske koja je od uvijek sastavni i neodvojiv dio Europe. Čvrsto smo uvjereni da se na tome temelji i naša budućnost. Ako se danas svima priznaje pravo na slo-

bodno izražavanje svojih stavova, onda izjavljujemo da i mi, koji predstavljamo većinu hrvatskog naroda i građana Republike Hrvatske, imamo neotuđivo pravo da živimo, javno iznosimo i naviještamo vrijednosti po kojima nam je darovan život. Imamo pravo i hoćemo da djeca svoje roditelje mogu nazivati prirodnim imenom »mama« i »tata«. Ona imaju naravno pravo da pred svima posvjedoče da imaju oca i majku koji su im podarili život. Imamo pravo i želimo da oni koji nama upravljaju promiču život i da se konačno revidira zakon iz nekih, željeli bismo vjerovati, prošlih vremena o prekidu ljudskog života, i da se ne naziva napretkom ono što vodi u smrt.

Sveti Oče! Vaš predčasnik Ivan VIII. napisao je 7. lipnja 879. godine pismo našem hrvatskom knezu Branimiru u kojem mu, među ostalim, javlja da je toga dana, na blagdan Isusova Uzašašća na nebo, za vrijeme svečane mise na oltaru svetog Petra uzdigao ruke i blagoslovio njega i njegov narod. I Vi, Sveti Oče, visoko uzdignite danas svoje ruke prema nebu i blagoslovite one koji nama upravljaju, nositelje državnih vlasti; blagoslovite našu Crkvu i njezine pastire, blagoslovite naše obitelji i ovaj narod, blagoslovite nam dragu domovinu Hrvatsku. Neka nam po zagovoru Marije, Majke Crkve, Bog udijeli ustrajnost na njegovu putu, mir, napredak i obilje svakog blagoslova.

Misnica koju je nosio Papa izrađena u đakovačkom Geroku

Velika čast izrade misnice koju je Benedikt XVI. nosio na misnom slavlju pripala je tvrtki Gerok d.o.o. iz Đakova. U izradi ruha sudjelovalo je čak dvadeset ljudi, a za dizajn je, osim dr. Ante Crnčevića, zaslужan i zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, obojica iz Hrvatskoga instituta za liturgijski pastoral pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji, izvješće papa.hr. Za materijal misnice odabrana je vuna u svojoj prirodnoj boji kao, kako je rekao dr. Crnčević, »tkanina koja govori o dostojanstvu slavlja«, a u izradi misnice tražilo se rješenje koje će »jednostavnošću forme i izvedbe čuvati liturgijsku decentnost, a ujedno pokazati svečanost koja je vlastita liturgijskome slavlju«.

»Za središnji motiv na misnici odabran je jednkokračni križ, izrađen vezom na podlozi zlatne boje. Elementi koji se pojavljuju i u različitom

formama izmjenjuju na misnici jesu križ i cvijet, a preuzeti su iz pluteja i kamene plastike starohrvatske liturgijske arhitekture. Križ i cvijet dva su simbola trpljenja i proslave. U Kristu, kojega Crkva u liturgiji slavi, trpljenje biva preobraženo u proslavu. Križ prerasta u cvijet, kao što je i otajstvo Kristove patnje preraslo u uskrsnu proslavu i radost. Jednostavnošću forme križa i cvijeta te udruživanjem u različite nizove i veličine dobio se skladan vez koji središnji križ smješta u vijenac dajući svečanost ruhu. Tim dvama motivima pridružen je i temeljni identitetski znak hrvatskoga narodnog bića, crvena kocka, koja se nenametljivo ponavlja u različitim odnosima s križem i cvjetom«, objasnio je dr. Crnčević. Osim misnice za Papu, izrađene su i misnice za kardinale, biskupe i svećenike iz Papine pratrje te stole za sve svećenike koncelebrante. IKA